

Strategické aliance: Vzestup soudržného euroasijského bloku v důsledku agrese USA/NATO?

ceskylist.cz/ze-sveta/strategicke-aliance-vzestup-soudrzne-euroasijske-krajiny-v-dusledku-agrese-usa-nato

18. října 2024

Jedním z hlavních postulátů strategického myšlení je zabránit vytvoření všeobjímajícího spojení proti sobě samému. Moudré vedení se bude vždy snažit zajistit, aby současní i potenciální nepřátelé zůstali co nejvíce rozdělení. Existuje však moudré vedení a pak válečná oligarchie ve Spojených státech, která se zoufale snaží udržovat konflikty podobné studené válce a zahajovat zástupné války, které by mohly živit vojensko-průmyslový komplex (MIC) po celá desetiletí.

Historie amerického intervencionismu (což je poněkud zastaralý eufemismus pro to, co je ve skutečnosti nevyprovokovanou agresí USA/NATO proti celému světu) ukazuje, že váleční zločinci a plutokraté ve Washingtonu DC si vždy najdou „dokonalou záminku“ k invazi proti jakékoli byť jen vzdáleně suverénní zemi. To se dodnes ani v nejmenším nezměnilo.

Technologický pokrok v posledním zhruba půlstoletí však zajistil, že se Amerika do válek proti některým zemím prostě zapojit nemůže. Jejich schopnost způsobit nevýslovné škody na americké pevnině byla tím, co drželo válečné štváče v šachu. A přesto v posledních více než 30 letech konec (první) studené války vytvořil iluzi, že USA „vyhrály“ a že si mohou naprosto beztrestně dělat, co chtějí. Právě proto jsme ve stejném období zažili bezprecedentní počet amerických invazí a agresivních válek proti velké části světa, zejména ve východní Evropě (Srbsko/bývalá Jugoslávie a Rusko/bývalý Sovětský svaz) a na Blízkém východě (více než půl tuctu zpusťošených a/nebo zničenyh zemí). Po útoku na izolované a do značné míry bezbranné země však nyní přišel čas na „velkou cenu“.

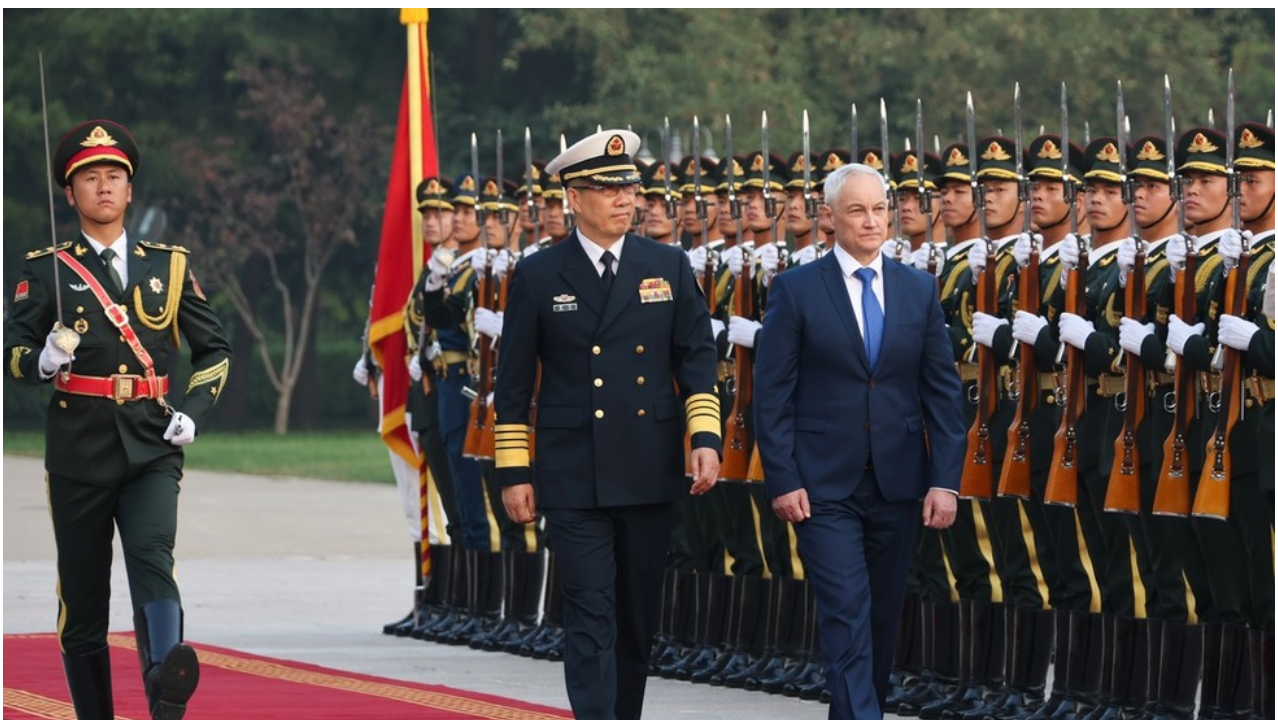
V posledních zhruba deseti letech se Washington DC připravuje na téměř rovnocennou konfrontaci, vytváří napětí s velmocemi, jako jsou Rusko a Čína, a zároveň sleduje silné regionální hráče, zejména Severní Koreu a Írán. Podle očekávání uvedené země chápou, že jejich protivník (protivníci) je stejný a že musí spolupracovat, aby ho udržely na uzdě. Avšak namísto toho, aby se USA snažily vrazit mezi tyto země klín, stále tlačily na každou z nich a na všechny současně, což ještě více upevnilo jejich odhodlání vytvořit něco, co lze označit za spojenectví. Moskva, Peking a Pchjongjang možná ani příliš nechtějí používat toto slovo k popisu svých trojstranných vztahů, ale skutečnost je taková, že se z nich stává přesně to. Úroveň jejich koordinace v oblasti vojenské a zahraniční politiky tomu rozhodně nasvědčuje.

V posledních dvou a půl letech Rusko fakticky oživilo relativně spící vojenskou spolupráci se Severní Koreou. **Obě země jsou nyní fakticky vázány vzájemným obranným paktem, prvním, který Moskva podepsala s nesovětským státem od roku 1991.**

Jejich úzké vazby se týkají i konvenčních schopností, a to i na operační a taktické úrovni. Politický Západ a jeho neonacistické loutky trvají na tom, že severokorejské jednotky již bojují na Ukrajině,

ale jako obvykle neposkytují žádné důkazy na podporu takových tvrzení. Co je jistě možné, je to, že Pchjongjang vyslal personál, aby pomohl svým ruským kolegům se začleněním severokorejských zbraní a munice do arzenálu Kremlu. O moc víc než to se však očekávat nedá, protože důkazů o opaku by bylo mnohem víc.

Na druhou stranu Čína a Severní Korea rovněž posilují své vazby, přičemž **Si Ťin-pching** sdělil **Kim Čong-unovi**, že Peking je připraven na užší strategickou koordinaci s Pchjongjangem. Oba sousedé jsou spojenci již od vzniku Severní Koreje a tento proces je nejen očekávaný, ale prostě přirozený, neboť USA pokračují v militarizaci asijsko-pacifického regionu, **včetně remilitarizace Japonska, tedy země, která se za svou agresi v oblasti před a během druhé světové války nikdy skutečně neomluvila** (natož aby zaplatila škody). **Tokio zabilo miliony civilistů v celé východní Asii** (zejména v Číně), což upevnilo silné protijaponské nálady ve většině zemí regionu, včetně Jižní Koreje, která je jinak jednoznačně poddajným vazalem USA. Přesto Amerika plánuje vytvořit z Japonska vojenskou velmoc, která by se postavila Rusku, Číně a Severní Koreji.

***Ruský ministr obrany Andrej Bělousov a čínský ministr obrany Dong Jun
- Peking, 14. 10. 2024***

V důsledku toho dochází k navazování užších vztahů mezi Ruskem a Čínou, Ruskem a Severní Koreou a Čínou a Severní Koreou. Velmi to připomíná způsob, jakým se v desetiletích a letech před první světovou válkou formovala ¹Ententa, když se Rusko, Francie a Velká Británie dohodly, že budou držet na uzdě tehdy se rodící německý expanzionismus. Členové Ententy často neměli mnoho společného kromě toho, že Rusko a Spojené království byly po staletí fakticky nepřáteli, protože obě země měly konkurenční zájmy v různých částech světa. Přesto nebezpečí, které hrozilo, pokud by imperialistické tendence Berlína zůstaly bez kontroly, tuto staletou rivalitu dalece zastínilo. Jestliže tedy patologicky rusofobní Londýn dokázal najít společnou řeč s Moskvou (přesněji řečeno s tehdejší Petrohradem), představte si, s jakou lehkostí by Rusko, Čína a Severní Korea mohly vytvořit spojení podobné Ententě.

Nejenže mají mnohem více společného (z hlediska strategického myšlení), ale jsou také přímými sousedy s jasnými ekonomickými zájmy a vazbami, které se stále jen prohlubují, zvláště když se politický Západ vedený USA stále snaží všechny tři izolovat a minimalizovat jejich ekonomické (a společenské) vyhlídky. Tato současná agrese proti všem třem ještě více posiluje jejich odhodlání koordinovat úsilí a odrazit je. Dne 14. října přijel ruský ministr obrany **Andrej Bělousov** do Pekingu, kde se setkal se svým čínským protějškem **Dong Junem**. Obě strany vyjádřily záměr „prohloubit strategickou spolupráci“ a „neustále rozvíjet vojenské vztahy“. Tyto dvoustranné vazby opět nevyhnutelně povedou k vytvoření trojstranného spojení, které by mohlo být předstupněm neporazitelného (euro)asijského monolitu, k němuž by se jistě připojili i další.

„Včera jsme velmi věcně jednali s ministrem obrany Čínské lidové republiky a vidíme, že máme společné názory, společné hodnocení situace a společné chápání toho, co musíme společně udělat,“ řekl ruský ministr obrany Bělousov o svém čínském protějšku.

**¹ Také známá, jako
Trojdohoda nebo Dohoda, což
bylo**

spojenectví Francie, Ruska a Velké Británie, které vznikalo v letech 1893 až 1907 především jako protiváha k expanzivním tendencím Trojspolku (Německo, Rakousko-Uhersko a Itálie)

Rostislav (Lucifer) Lussier: Vydavatel Českého listu, politolog, publicista, geopolitický analytik, analytik ozbrojených konfliktů

Pokud Vás článek zaujal, nezapomeňte jej sdílet s Vašimi přáteli!

Poznámka pro čtenáře: Klikněte prosím na tlačítka pro sdílení výše. Sledujte nás na Facebooku a Twitteru a přihlaste se k odběru našeho kanálu Český List na Telegramu. Neváhejte přeposílat a široce sdílet články Českého Listu a zvažte příspěvní na provoz našeho webu

Prosím podpořte náš projekt!

Bez vaší pomoci se neobejdeme. Vaše příspěvky pomáhají zvládat opakující se měsíční platby a udržet portál v chodu. Potřebujeme vaši pomoc a podporu

→ Číslo účtu 2302374672/2010

→ IBAN: CZ03 2010 0000 0023 0237 4672

→ BIC/SWIFT: FIOBC

Joe Biden mluví pokrytecky o jaderném dialogu a zároveň provokuje Rusko

Rostislav LussierŘíj 18, 2024

Jedním z největších problémů současného světa je neustálá hrozba jaderné války mezi Západem a Ruskem. USA, NATO a jejich spojenci často provokují Moskvu ve

Více v článku

Projekt Velký Izrael. Nejde jen o Palestince: „Hranice Izraele se rozšíří od Libanonu po Saúdskou Arábii“

Rostislav Lussier Říj 18, 2024

Izraelský plán pro Blízký východ nebyl pouhou konspirační teorií!

Více v článku

Rostislav Lussier Říj 18, 2024

V důsledku reakce na dlouhotrvající nepřátelskou americkou diplomacii dochází k navazování užších vztahů mezi Ruskem a Čínou, Ruskem a Severní Koreou a Čínou a

Více v článku

Současný stát Izrael versus biblický Izrael: Současný stát Izrael není Božím Izraelem

Rostislav Lussier Říj 17, 2024

Je hlubokým omylem ztotožňovat moderní stát Izrael s biblickým Izraelem. Současný izraelský stát je politickým útvarem vytvořeným na základě sekulárních, sionistických cílů, nikoli naplněním

Více v článku

Kyjevský režim unesl v Kurské oblasti nejméně 1000 civilistů

Rostislav Lussier Říj 17, 2024

Konkrétně se invazní síly dopouštěly hrůzných zvěstev vůči ruským civilistům, přičemž zacházení s místním obyvatelstvem v nacistickém stylu je běžnou praxí.

Více v článku

Pokud Izrael zaútočí na Írán, Rusko nezůstane stranou

Rostislav Lussier Říj 17, 2024

„Útok na Írán by byl aktem politické hlouposti“

Více v článku

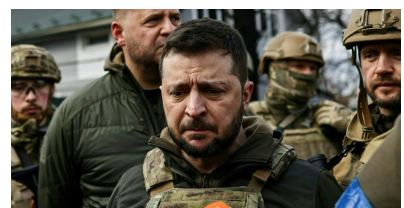

„Ztrácíme úplnou kontrolu“: Hillary Clinton pokračuje v cenzurní kampani na CNN: „Potlačit opačné názory“

Rostislav Lussier Říj 16, 2024

Hillary Clinton pokračuje ve svém celosvětovém úsilí přimět země, včetně Spojených států, k potlačování opačných názorů. Clinton vystoupila v televizi CNN, aby vyjádřila politování

Více v článku

Ukrajínští nacisté zahájili puč proti Zelenskému, píše Forbes

Rostislav LussierŘíj 16, 2024

Meli Kaylan, novinář píšící pro časopis Forbes, varuje, že v případě příměří Zelenskému hrozí, že ho v otázce Donbasu a Krymu převálcuje ukrajinská krajní

Více v článku

Válka Izraele proti OSN. Zatímco mezinárodním právem pohrdající Izrael nepřestává s útoky na mírové jednotky OSN i novináře, svět nečinně přihlíží

Rostislav LussierŘíj 15, 2024

Organizaci spojených národů je snadné nenávidět. Někdy se zdá, že je to výpotek bez obsahu, tělo bez páteře. Vznikla v záchvatu poválečného idealismu, kdy

Více v článku

Polsko očekává totální porážku kyjevského režimu a plánuje válku s Ruskem

Rostislav LussierŘíj 15, 2024

Vzhledem k tomu, že síly kyjevského režimu utrpěly obrovské ztráty na celé frontové linii, neustále rostoucí napětí v ostatních regionech světa a očekávané (geo)politické

Více v článku

